

nelenud. Keikidel nähti siis römo ja tännalikko meelt minno waasto ollewad selle armastusse abbi pärast, mis ollin nende perremehhele saatnud, seest et nemmad tedda vägga auustasid ning armastassid. Keige ennamiste andis perrenäene isseärraniste, wet filmil, omma tännalikko meelt minno waasto ülles, seest et ollin omma trui hoolikandnisse warral temma süddamest armastud abbikasa ellusse hoidnud. Maene langes pölvili mahha ja passus Jummalala önnistamist minno peale.

Teisel päival, mis olli üks pühapääd, läksime mollenad sibbrad kirrile. Seal juhtus nenda, et jutlusse sannad ja maenitsusseid se peäl käisid, et inimene peaks keige se eest, mis Jummalala käest temma eeskaks saaks, olgo head ehk kurja, taewa Jéssale kui ühhe armo aðni eest ühte wisi süddamelikko täanno pakkuma, agga et inimessed ei tohtind ka mitte unnustadada, omma liggimest, kelle käest ollid head sanud, süddamelikkult tännada ning sedda head temmale tassuda, ni paljo kui se neil võimalik olleks, seest et helde Jummalala enne assemel nisuggust lahketa liggimest on armo nouks wallitsemud, ja et siis heateggijat inimestekulgast tännada nishamoti paljo olleks kui Jum-

malat tännada. — Nende sannade peale hakkas sibber fallaja minno käest tuggewaste kinni ja watis, piisarad filmil, püsti minno peale, nago tahtis minnule völda: „Wata, mo wend, sinna olled Jummala assemel minno heateggijaks sanud, ja minna ollen allati sinno wölglane.”

Öhto pole olli sep keik ommad fuggulassed, sibrad ja nabred enne jure woõrakas passunud, minno taggasitullemise mälestussels. Toad, kus muido üsna wakne ja rahho luggu olli ol nud, said niiüd rahwast täis, kes kül ilma sure kärrinata, agga enmeti ni lustilisjel wissil kous ollid, nago warrud ehk pulmad seal lahvi ollek sid. Kui illusaste ja rohkesti seätud öhto fömaaeg otjas olli, räkis perremees teistele laia jut tuga keik sedda ülles, mis minna temma heaks ollin reinud temma ränga ja pitka haigusse seees ja tööstis sedda ni sureks fitusjeks, et minnule tulli häbbi filmi sedda kuuldes. Piddin tedda ärdaste passuma, et ta wahhest sega löppeks. Pärast sedda jäalle kippusid woõrad minno peale, et piddin neile keik ülesräkima, mis minnule olli juhtund nende möda läinud aastade fees. Kui segi olli otja sanud, jätsid nemmad meid Jum malaga ja läksid puhhas selge peaga koio. Minna